

ת"פ 1358/09/14 - מדינת ישראל נגד א י

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 1358-09-14 מדינת ישראל נ' י
בפני כבוד השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד איציק אמיר

המאשימה

נגד

א י

ע"י ב"כ עו"ד רענן עמוסי

הנאשם

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם

א. רקע כללי:

- בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום היו הנאשם ו (ק) (להלן - המתלוננת) נשואים והתגוררו בדירה בחולון (להלן - דירת בני הזוג). לשניים נולדה בת, בשנת 2012. יש לציין, כי הן המתלוננת והן הבת נולדו עם ליקוי בליבן, דהיינו פגם במחיצה הבין-חדרית (ר' גם בתעודה הרפואית ת/2).
- הקשר בין הנאשם לבין המתלוננת - ששניהם, כפי שהם-עצמם הגדירו זאת, יוצאי אותה עדה, היא העדה הבוכרית - נתקל בקושי של ממש בשל התנגדותם הנמרצת של הורי המתלוננת, אשר סברו כי הנאשם אינו ראוי לבתם. על רקע זה עברה בזמנו המתלוננת להתגורר עם הנאשם אצל הוריו, בביתם בX. כשהחליטו השניים להינשא, הורי המתלוננת זעמו עד כדי כך שלא הגיעו לחתונה. בהקשר זה לא למותר לציין, כי מצבה הכלכלי של משפחת המתלוננת היה טוב במידה ניכרת ממצבה הכלכלי של משפחת הנאשם: בעוד שהורי המתלוננת היו בעלים של חנות (להלן - העסק), אביו של הנאשם התפרנס מעבודה כנהג משאית. הנאשם עצמו עבד בזמנו כטכנאי מזגנים.
- לאחר זמן, כשנולדה בתם של בני הזוג, חודש הקשר עם הורי המתלוננת, והם אף החלו להעסיק את הנאשם בעסק. בני הזוג עברו להתגורר בדירה שכורה (הדירה שהוגדרה לעיל כדירת בני הזוג). ואולם, כך למרבה הצער, הסתבר שההדורים לא באמת יושבו והחלו ויכוחים כספיים שונים.

- אבי המתלוננת יזם פגישה בין המשפחות על מנת לדון ברכישת דירה לבני הזוג. הפגישה נערכה ביום 25.8.14 בבית הורי הנאשם (להלן - הפגישה ביום 25.8.14). בפגישה זו הסתבר שלמשפחת

עמוד 1

הנאשם יכולת מצומצמת מאוד לסייע במימון רכישת הדירה, החל ויכוח באשר למקור הכספים שהיו באותה עת בחשבונות בני הזוג והפגישה התפוצצה למעשה.

לאחר הפגישה הנ"ל נסעו בני הזוג לבית הורי המתלוננת, על מנת לקחת את בתם ששהתה שם. אבי המתלוננת האשים את הנאשם באליומות כלפי המתלוננת ובתגובה התפטר הנאשם בזעם מעבודתו בעסק (אצל הורי המתלוננת).

יומיים לאחר מכן, ביום 27.8.14, הזעיקה המתלוננת משטרה לדירת בני הזוג, לאחר שהנאשם לא הסכים לדרישתה לעזוב את הדירה. בהמשך אותו יום נעצר הנאשם, בשל תלונות המתלוננת על אליומות, ונערכה החקירה שכתולדה ממנה הוגש כתב האישום דנא.

במהלך ימי מעצרו של הנאשם החלה המתלוננת בהליכים נגדו בבית המשפט לענייני משפחה. כיום בני הזוג הינם גרושים.

4. בכתב האישום מואשם הנאשם לפניי בחמש עבירות, שאותן לפי הטענה ביצע כלפי המתלוננת: שלוש עבירות של תקיפה סתם, לפי הוראות סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, לפי הוראות סעיף 382(ג) לחוק העונשין; ועבירה של אימונים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.

5. בעובדות כתב האישום נטען, בתמצית, כלהלן:

(א) ימים אחדים עובר ליום 10.1.12, בבית הוריו של הנאשם, דחף הנאשם את המתלוננת, חנק אותה בעזרת ידיו, לפת את גופה בעזרת ידיו ורגליו ולא אפשר לה לזוז; וזאת בעת שהמתלוננת היתה בחודש השישי להריונה. בעקבות מעשים אלה אושפזה המתלוננת במחלקת הריון בסיכון.

(ב) במהלך חג הסוכות, בין יום 19.9.13 לבין יום 26.9.13 במועד שאינו ידוע במדויק, במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת בדירת בני הזוג, הכה הנאשם במתלוננת באמצעות כיסא.

(ג) במועד שאינו ידוע, מספר חודשים עובר ליום 27.8.14, במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת בדירתם, משך הנאשם בשערותיה של המתלוננת, הטיח את ראשה בקיר והפילה לרצפה.

(ד) ביום 25.8.14, בשעה שאינה ידועה במדויק, בדירת בני הזוג, אחז הנאשם בפרצופה של המתלוננת באמצעות ידיו, הכה בה, משך בשערה ועיקם את ידה. כתוצאה ממעשים אלה נגרמה למתלוננת שריטה.

בנוסף נטען בעובדות כתב האישום כי במועדים רבים, שאינם ידועים במדויק, איים הנאשם על המתלוננת באומרו, בין היתר, שלא ייתן לה מנוחה ויעשה לה את המוות, שיהרוג אותה ושייקח את בתם המשותפת.

6. עובדות כתב האישום מתארות אפוא ארבעה מקרי אליומות, שתוארו בנפרד בארבעת הפסקאות הנ"ל, ובנוסף מספר בלתי ידוע של אירועי-אימונים כלליים. כל מקרי האליומות אירעו, לפי הטענה, בתקופה בה היו הנאשם והמתלוננת נשואים. המקרה הראשון אירע בבית הורי הנאשם - בעת שהשניים התגוררו שם - ויתר המקרים אירעו בדירת בני הזוג.

הנאשם כפר, בדיון המקדמי, בעובדות הנטענות בכתב האישום. התיק הועבר לשמיעת הראיות לפניי.

ב. עיקר פרשת התביעה:

7. מטעם המאשימה העידו לפני המתלוננת, אמה (גב' לריסה חייזקוב) ואחותה (הקנה נ'). כמו כן העיד לפני השוטר אריק צבי, אשר הגיע לדירת בני הזוג ביום 27.8.14, בשעה 14:40 לערך, בעקבות פניית המתלוננת למוקד המשטרה.

מטעם המאשימה הוגשו גם מספר מוצגים, חלקם בהסכמה, וביניהם: תמונות המתלוננת שצולמו בתחנת המשטרה ביום 27.8.14 (ת/1); הודעת הנאשם מאותו יום (יום 27.8.14, ר' ת/5); ודו"ח העימות שנערך בין הנאשם לבין המתלוננת יומיים לאחר מכן, ביום 29.8.14 (ת/6).

(1) עיקר עדות השוטר צבי:

8. השוטר-הסייר צבי ערך דו"ח פעולה, לאחר שכאמור הגיע לדירת בני הזוג בעקבות פניית המתלוננת למוקד המשטרה. ברישא לדו"ח מצוין כי המודיעה - דהיינו המתלוננת - מסרה למוקד: **"בעלה מרביץ לה, רוצה נידת"^[1].**

9. את פרטי האירוע תיאר השוטר צבי, בדו"ח הפעולה שערך, כלהלן:

בהגיענו למקום איתרנו את המודיעה אשר פתחה בפנינו את הדלת. ביחד איתה היתה על ידיה בתה הקטנה כאשר בעלה שכב על הספה בסלון וצפה בטלוויזיה. הפרדתי בין הצדדים ותחקרתי את המודיעה. האחרונה טענה כי היא רוצה שנוציא את בעלה מהבית מכיוון שהוא אלים כלפיה וכלפי בתם. שאלתי אותה במה מתבטאת האלימות והיא טענה כי לפני יומיים תפס אותה בחוזקה בפניה ושרט אותה. הצביעה לי על הסנטר שלה כאשר שריטה אדומה נראתה עליו. שאלתי אותה אם הותקפה על ידו מעבר לכך. האחרונה הוסיפה כי הוא נוהג להכותה מזה תקופה ארוכה בכל מיני דרכים אך מעולם לא התלוננה במשטרה.

שאלתי אותה כיצד הוא מתנהג באלימות כלפי בתם. האחרונה מסרה כי צועק עליה ולא מעבר. לדבריה היום לא היתה אלימות רק ויכוח ביניהם. ניגשתי אל הבעל ותחקרתי אותו בנפרד, האחרון מסר לי כי מעולם לא הרים על אשתו יד וכי היא שקרנית. מסר כי היא איימה עליו כי תזמין לו משטרה אם לא יצא לעבוד. הודעתי לאחרון כי הוא מעוכב בגין תקיפת סתם בת זוג... (ר' בדו"ח הפעולה ת/3).

10. בחקירתו הנגדית אישר השוטר צבי את העובדות המצוינות בדו"ח. הוא הסביר, שכאשר מדובר בעבירות מהסוג דנא, של אלימות במשפחה, מבצעים "הפרדה" בין בני הזוג במובן זה שמתשאלים כל אחד מהם בנפרד. עוד אישר השוטר כי השיחה בדירה היתה נינוחה (ר' בפרוטוקול, עמ' 24 שורה 17).

(2) עיקר עדות המתלוננת:

11. בחקירתה הראשית החלה המתלוננת בתיאור האלימות, שסבלה לדבריה מהנאשם במקרה הראשון, כלהלן:

...האלימות החל[ה] מהחודש הרביעי לנישואים שהייתי בהריון (בוכה)... הוא היה דוחף אותי[ני] וחונק אותי בכרית, סוגר לי את הידיים והרגליים שאני לא אזוז. בחודש שישי אחרי המקרים

האלו אושפזתי בבית חולים עם צירים מוקדמים, וזה אחרי שאמרתי לו שיש לי כאבים בבטן התחתונה וזה לא עניין אותו כלל, ואז יצאתי לשמיר[ת] היריון... היינו גרים בבית של ההורים שלו בתקופה זו, האלימות שם נעשתה מול הוריו שלא עשו דבר, מול אחיו שהיה רואה שהוא חונק אותי ולא היה עושה דבר, ושהילדה היתה תמיד איתי ולידי. כל חיי הנישואים היו בריבים בעצבים... כשהיה מתעצבן הוא היה חונק זה הדבר הראשון שהיה עושה, שובר דברים, בועט בי, נותן לי אגרופים, מאיים, שיהרוג אותי שייקח לי את הילדה ואני לא אראה אותה (ר' בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 16 ואילך).

12. בעניין המקרה הראשון הוגשה גם תעודה רפואית (ת/2) - דהיינו: מכתב שחרור ממחלקת הריון בסיכון במרכז הרפואי "אסף הרופא" - שם אושפזה המתלוננת מיום 10.1.12 ועד ליום 15.1.12.

בתעודה רפואית זו צוין כי המתלוננת "מתקבלת לאשפוז בשל צירים ודינמיקה צווארית", ולא למותר לציין כבר עתה כי אין בה כל אינדיקציה לכך שהמתלוננת סבלה מאלימות. בתעודה נרשם, בין השאר, כי המתלוננת "מציינת צירים פוסטקוויטאליים מזה יומיים עם החמרה... ללא סיפור של חבלה או מחלת חום". עוד צוין בתעודה, אודות המתלוננת: "ניתוח לתיקון VSD (פגם במחיצה הבין-חדרית - ש.א.) בגיל 5. נמצאת במעקב קרדיולוג מאז".

13. באשר למקרה השני, שאירע בחג סוכות בשנת 2013, העידה המתלוננת כלהלן:

היה מקרה של חג סוכות, שמחת תורה, קראו לנו להתארח לעל האש אצל הוריו, אני סירבתי ללכת עם הילדה כי היא חולת לב, לא רציתי להוציא אותה ברעש ובלגן ובגלל שסירבתי הוא החל להרביץ לי עם כיסא של פינת האוכל, הוא זרק את זה עלי ואז לקח ופשוט דחף אותי על השולחן הקטן בסלון (ר' בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 28 ואילך. יובהר כי מדובר בשולחן סלון נמוך, שבחלקו העליון פלטת שיש. להלן - שולחן השיש).

14. באשר למקרה השלישי, לו היתה עדה גם אחותה, סיפרה המתלוננת:

אחותי היתה תמיד נשארתי לישון, או שהייתי מבקשת ממנה לעזור לי עם הילדה, היא היתה אז בת 13. הלילות אצלנו היו עוברים בבכי, כל לילה היתה בוכה, האלימות היתה בלילה, היה לילה שאחותי נשארה לישון אצלי, השעה היתה אחת ועשרים בלילה, הילדה היתה בוכה הרגשתי עייפה, וביקשתי מהנאשם שיהיה עם הילדה כדי להיכנס להתקן[ל]ח ואז אקח אותה לישון איתי במיטה, הבאתי את הילדה בוכה אליו, היא לא רצתה ללכת אליו, הוא התעצבן, בא לכיוון האמבטיה, הוא תפס לי את השערות גרר אותי על הרצפה החלל להכות אותי, דפק לי את הראש בקיר, ואז אחותי קמה, כאשר הילדה בתוך החדר סגורה, אחותי קמה בבהלה בצעקות שיעזוב אותי, הלכה להוציא את הילדה מהחדר, ואז לקחתי את שתייהן והסתגרנו בחדר כדי שהוא לא יעשה לנו כלום (ר' בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 2 ואילך).

15. לבסוף, באשר למקרה הרביעי סיפרה המתלוננת כי הוא אירע בסמוך לאחר הפגישה ביום 25.8.14. לטענת המתלוננת:

...היינו שם דיברנו הכל היה בסדר. אחרי שירדנו ההורים שלי חזרו ברכב שלהם, אנו ברכב שלנו חזרנו, בדרך הביתה בזמן הנסיעה הוא התחיל לצעוק, ולקלל ולהגיד שההורים שלו יצאו פראירים והתעצבן, תפס לי את הפנים עיקם לי אותם. תפס לי את היד סובב ונתן אגרופים ומשך לי בשיער וכל זה בזמן הנסיעה (ר' בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 11 ואילך).

ישם אל לב, כי הגם שבעובדות כתב האישום נטען כי המקרה הנ"ל אירע בדירת בני הזוג, הרי שבעדותה תיארה המתלוננת כאמור תקיפה ברכב, במהלך נסיעה (לאמור בעובדות כתב האישום ר' בפסקה 5(ד) דלעיל. ר' גם הדברים שאמר בהקשר זה ב"כ המאשימה בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 10 ואילך).

16. בקשר למקרה הרביעי הוגשו גם שלוש תמונות צבעוניות של המתלוננת, אשר צולמו בתחנת המשטרה ביום 27.8.14 לצורך תיעוד החבלות שנגרמו לה לטענתה בגין מקרה זה. בתמונות 1 ו-2 ניתן לראות שריטה בצד הימני-תחתון של פני המתלוננת. בתמונה 3 ניתן לראות את ידה השמאלית של המתלוננת, שצולמה בשל סימן כחול נטען, אם כי בתמונה קשה להבחין בכך (ר' בת/1).

17. בחקירתה הנגדית אישרה המתלוננת כי ההליך בבית המשפט לענייני משפחה מתנהל במקביל להליך דנא, והוא הליך מורכב וטעון מבחינה רגשית (ר' בפרוטוקול, עמ' 9 שורה 11 ואילך). המתלוננת גם אישרה את מעורבות משפחתה בסכסוך שבינה לבין הנאשם, כאשר אבי המתלוננת אף נכח באולם במהלך עדותה לפניי (שם, עמ' 10 שורה 9). עוד אישרה המתלוננת כי הוריה לא היו שבעי רצון מהתאהבותה בנאשם - וכדבריה: "**לא קיבלו אותו**" - משום שסברו כי הוא אינו ראוי לה. עקב כך עברה בזמנו המתלוננת לגור עם הנאשם אצל הוריו, והוריה אף לא נכחו בחתונה (שם, עמ' 11 שורה 17 ואילך).

18. המתלוננת סיפרה כי הפגישה ביום 25.8.14 נערכה ביוזמת אביה, שכן אביה "**שאל את הנאשם אם הוא אמר להורים שאנו רוצים לרכוש בית, הנאשם לא ענה לו, הוא אמר שאנו צריכים ללכת לדבר עם ההורים שלך, לעזור לכם בסכום ההתחלתי של הדירה**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 27 ואילך). לדבריה, הפגישה התקיימה בשעות הערב והיא הקליטה את הפגישה (שם, עמ' 14 שורה 1. ההקלטה לא הוגשה לפניי).

כשנשאלה המתלוננת מדוע הקליטה פגישה זו, היא השיבה: "**כי ידעתי והכרתי את המשפחה, ידעתי מי זה הנאשם מי זו המשפחה, ידעתי שהם אנשים שקרנים, ואלימים, וששום דבר טוב לא יצא מזה**" (שם, שורה 3 ואילך).

19. ב"כ הנאשם עימת את המתלוננת עם הקלטה, שלדבריו ערך הנאשם ביום 27.8.14, אשר מתעדת את השיחה שנערכה בין הנאשם לבין המתלוננת לפני שזו פנתה למוקד המשטרה ועקב כך נשלח השוטר צבי לדירת בני הזוג (כאמור בפסקה 8 דלעיל. ההקלטה ותמלילה הוגשו וסומנו נ/1).

בתחילה זיהתה המתלוננת את קולה בהקלטה זו (ר' בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 16). ואולם, בהמשך החקירה העירה המתלוננת שאולי הנאשם ערך את הדברים, טענה שדברים המופיעים בהקלטה לא נאמרו על ידה והוסיפה ואמרה שהנאשם "**הקליט מה שנחו לו להקליט**" (שם, עמ' 15 שורה 17).

20. באופן קונקרטי עימת ב"כ הנאשם את המתלוננת עם קטע ההקלטה שבו המתלוננת פונה לנאשם ושואלת אותו אם הוא רוצה שהיא תתקשר. הנאשם משיב לה שתעשה מה שהיא רוצה והיא לא מפחידה אותו, והמתלוננת אומרת: "**לא מפחידה אותך?! סבבה... אין בעיה בכלל... אמרת קיבלת!**" ומתקשרת למשטרה.

המתלוננת הכחישה כי אמרה דברים אלה, הגם שציינה: "**אני אמרתי לו שאם הוא לא קם אני מזמינה משטרה, לא אמרתי מעבר כלום. כי פחדתי שהוא יעשה משהו. פחדתי**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 19). בהמשך הוסיפה המתלוננת ואמרה כי הזמינה משטרה על מנת שהמשטרה תוציא את הנאשם מהדירה, משום שהוא לא רצה לעזוב.

21. ב"כ הנאשם שאל את המתלוננת באיזו אלימות נקט הנאשם וזו סיפרה על אגרופים ובעיטות, ולאחר מכן הוסיפה גם חניקות (ר' בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 16 ואילך). ב"כ הנאשם עימת את המתלוננת עם דבריה, בהליך בבית המשפט לענייני משפחה, שם סיפרה כי הנאשם היה נוהג להצמיד סכין לבטנה ומאיים עליה שיהרוג אותה. המתלוננת אישרה את הדברים וכששאל ב"כ הנאשם מדוע היא לא סיפרה זאת במשטרה, השיבה: **"אתה חושב שאחרי אלימות כזה וכך לבוא ולהעיד בפחד, לבוא ולומר הכל באותו יום ב[ב]ת אחת?"** (שם, שורה 24).

22. כשעומתה המתלוננת עם כך שלשוטר צבי מסרה כי אלימות הנאשם כלפי הבת התבטאה בצעקות בלבד (כעולה מדו"ח הפעולה ת/3), היא השיבה: **"לא יכולתי לומר לו שלא היתה אלימות. היתה אלימות. אמרתי שהוא סגר אותה באמבטיה. הרביץ לה וחנק, אמרתי שזה שלוש שנים כלפי וכלפי הילדה... אני במיליון אחוז זוכרת שאמרתי לו את זה"** (ר' בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 8 ואילך).

עוד יש לציין כי כשנשאלה המתלוננת אם אמה ראתה את הנאשם תוקף אותה, היא אמרה: **"לא שזכור לי. ההורים שלי לא ידעו שהוא אלם כלפי וכלפי הילדה"** (שם, שורה 21). כמו כן, לקראת תום חקירתה הנגדית הוסיפה המתלוננת וטענה: **"יחסי מין בכפיה, זה מה שגרם לי להתלונן"** (שם, עמ' 19 שורה 31).

(3) עיקר עדות אחותה של המתלוננת:

23. נ', אחותה הקנה של המתלוננת, היתה כבת 13 שנים בעת המקרה השלישי - שלגביו היא העידה - וכבת 15 שנים בעת עדותה בבית המשפט. האחות העידה בבית המשפט אודות המקרה השלישי, כלהלן:

ת. אחותי רצתה להיכנס להתקלח. זה היה אצל אחותי בבית. ישנתי אצלה, וזה היה לקראת 11-12 בלילה. אחותי נכנסה להתקלח וביקשה מא שיהיה עם הילדה. הילדה התחילה לבכות וניסיתי להרגיע אותה ולא הצלחתי אז א גם ניסיה להרגיע אותה ולא הצליח, וכשהיא יצאה מהמקלחת הוא התחיל לצעוק עליה ולהגיד לה כמה זמן היא היתה במקלחת והילדה בוכה ואיך היא יכלה ככה להשאיר אותה. אחרי זה היא גם אמרה לו משהו אני לא כ"כ זוכרת, ואז הילדה היתה אצלו ביד, ואז הוא לקח אותה בשערות ודפק אותה בקיר.

ש. את מי?

ת. את ק. לקח אותה בשערות ודפק אותה בקיר ושמעו שהיתה דפיקה בקיר. היא ניסתה להילחם בו ואז הוא הפיל אותה על הרצפה, ואז היא קמה ולקחה את הילדה ונכנסה לחדר ואני לא יכולתי לעשות כלום כי פשוט הייתי בשוק. ואז נכנסו לחדר והיא התחילה לבכות שם והייתי איתה. וזהו. ואז הם לא דיברו (ר' בפרוטוקול, עמ' 25 שורה 3 ואילך).

24. יוטעם, כי האחות מיקמה את המקרה - מבחינת ציר הזמן - מספר חודשים לפני חודש אוגוסט 2014, בו מסרה את גרסתה במשטרה. בחקירתה הנגדית סיפרה האחות כי היא היתה עדה למקרה משום ש"ישנתי אצלה בסלון על הספה וגם הילדה ישנה שם. וא ישב ליד הילדה" ואילו המתלוננת היתה במקלחת (ר' בפרוטוקול, עמ' 26 שורה 26 ואילך). גם בחקירה הנגדית חזרה האחות וטענה כי

בעת שהנאשם היכה את המתלוננת הילדה היתה על ידיו (שם, עמ' 27 שורה 4). לטענת האחות, כתוצאה מהמכה בקיר נגרמו למתלוננת חבלות בראש (שם, שורה 13).

25. בניגוד לדברי המתלוננת, האחות מסרה כי הנאשם לא גרר את המתלוננת בשערותיה על הרצפה, "כי אז כבר אמרתי לו שאם הוא לא עוזב אותה אני אקרא למשטרה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 27 שורה 15). האחות נשאלה אם סיפרה על המקרה להוריה והשיבה בשלילה. האחות הוסיפה וטענה, כי לא סיפרה להורים משום שהמתלוננת ביקשה ממנה שלא לספר (שם, עמ' 28 שורה 14).

(4) עיקר עדות אמה של המתלוננת:

26. גב' חייזקוב, אמה של המתלוננת, העידה וסיפרה בחקירתה הראשית כי לה ולבעלה נודע על אלימות הנאשם רק לאחר הפגישה ביום 25.8.14. לדבריה, לאחר הפגישה המתלוננת והנאשם באו לביתם, משום שהילדה היתה אצלם, ואז סיפרה לה המתלוננת שהנאשם הכה אותה במהלך הנסיעה: "היא נכנסה בבכי ושאלנו אותה מה קרה והיא התחילה לספר שהוא הרביץ לה באוטו וזה לא פעם ראשונה, היא לא יכולה יותר להיות איתו ולסבול. אז דיברנו איתו למה אתה צריך להרביץ..." (ר' בפרוטוקול, עמ' 29 שורה 14 ואילך).

האם הוסיפה ואמרה שהנאשם לא הגיב להאשמות אלה ורק אמר שלא יבוא יותר לעבוד עמם בעסק (שם, שורה 18). לאחר מכן, לשאלה נוספת של ב"כ המאשימה שינתה האם במקצת את דבריה וטענה כי הנאשם אמר: "מגיע לה" (שם, שורה 21).

27. האם סיפרה עוד, בחקירתה הראשית, כי בני הזוג היו רבים תדיר, אך "רצינו שיהיה שלום בבית, יש להם ילדה קטנה. לא רצינו שהם יתגרשו וכל שבוע הייתי הולכת לעשות שלום בית... מתי שהלכתי לעשות שלום בית זה היה יום שבת, הוא הרים את השולחן שיש עליה... הוא הרים עליה שיש מהשולחן קטן. הוא רצה לזרוק עליה, לא יודעת, רצה לתת מכה על הראש ומתי שצעקתי הוא זרק את השיש בחזרה לשולחן ונשבר" (ר' בפרוטוקול, עמ' 29 שורה 25 ואילך). האם הוסיפה, כי לאחר מכן ניסו היא ובעלה יחדיו להשלים בין השניים, אך הנאשם אמר "שהוא ישבור את הידיים והרגליים אם נגיד משהו לא טוב הוא יעשה משהו לא טוב אז בעלי אמר גם כן למה להרביץ..."

28. בחקירה הנגדית נשאלה האם אם היא התנגדה לכך שבתה (המתלוננת) תתחתן עם הנאשם. בתחילה השיבה האם "לא שלא רצינו שהם יתחתנו" (ר' בפרוטוקול, עמ' 30 שורה 29), אך לאחר מכן אמרה: "בסדר... אני ידעתי שהם לא יסתדרו ביחד. שזה לא בחור בשבילה". לאחר מכן אישרה האם מפורשות כי לא רצתה שהמתלוננת תתחתן עם הנאשם וכי היא ובעלה אף לא השתתפו בחתונה עצמה.

29. באשר למקרה עם שולחן השיש - שאינו מופיע בעובדות כתב האישום, אך המתלוננת הסמיכה אותו למקרה השני - ציינה האם כי יש ברשותה תמונה של שולחן שיש (הוגשה וסומנה ת/4) והוסיפה כי הנאשם הינו "בחור חזק" ויכול להרים שולחן כבד כזה (שם, עמ' 32 שורה 21).

30. עוד נשאלה האם מדוע היא ובעלה לא פנו למשטרה כבר ביום הפגישה (25.8.15), שבו לטענתה נודע להם על אלימותו החמורה של הנאשם. האם השיבה וטענה כי כבר היה מאוחר ובעלה גם לא רצה לפתוח "תיק פלילי"; וכדבריה: "למה לא הזמנו משטרה[?]" כי זה כבר היה מאוחר ועוד

פעם מתי הזמינו משטרה זה למחרת מתי עוד פעם הם רבו בבית אצלם. כי בעלי לא רצה גם להזמין משטרה, לא רצה שמשטרה תיקח אותו. לא רצה לעשות תיק פלילי..." (ר' בפרוטוקול, עמ' 32 שורה 27 ואילך). יושם אל לב כי לפי דברי האם הנ"ל, המשטרה הזמנה על ידי המתלוננת יום לאחר הפגישה, הגם שאין מחלוקת כי הדבר היה יומיים לאחר מכן, ביום 27.8.14.

(5) עיקר המוצגים מטעם המאשימה:

31. כפי שצוין כבר לעיל, ביום 27.8.14 עוכב הנאשם ונלקח על ידי השוטר צבי לתחנת משטרה, כאשר בהמשך הדברים הוא נעצר. באותו היום, החל בשעה 16:49, נגבתה מהנאשם הודעה באזהרה, שהוגשה בהסכמה (ת/5). בהודעה זו הכחיש הנאשם קטגורית כל אלימות כלפי המתלוננת או הבת. הנאשם טען שהמתלוננת משקרת משום שהוא "**לא הולך לעבוד עם ההורים שלה**" (ת/5, שורה 7). כשנשאל הנאשם אם מעולם לא רב עם המתלוננת, הוא השיב: "**לכולם יש ריב, בגלל שביטלנו חוזה של דירה היא רוצה להתנקם בי**" (שם, שורה 13).

32. יומיים לאחר מכן, ביום 29.8.14, נערך עימות בין הנאשם לבין המתלוננת (ר' דו"ח העימות, ת/6). המתלוננת טענה כי הנאשם "**תקף אותי באוטו באמצע הדרך תפס לי את הפנים נתן לי אגרוף ביד ועיקם לי אותה ומשך לי בשיער**" (ת/6, שורה 4) וכן תקף אותה ואת הבת פעמים נוספות. הנאשם, מצידו, סירב תחילה לדבר ללא עורך דינו. ואולם, בהמשך טען הנאשם כי מדובר במסכת שקרים והוסיף: "**היא עכשיו רוצה לנקום בי... בגלל שביטלתי חוזה של דירה בגלל שעזבתי את העבודה עם ההורים שלה**" (ת/6, שורה 22 ואילך). המתלוננת הוסיפה ואמרה: "**מן הסתם שיש אנשים שראו שהוא הרים ידיים**", ועל כך השיב הנאשם: "**היא משקרת. שתביא את האנשים שראו...**" (ת/6, שורה 27 ואילך).

33. החוקר גיא כהן, שערך את העימות, ציין במזכר כי לאחר תום העימות המשיכו בני הזוג להתעמת. בין השאר ציין כי הנאשם אמר: "**את נוקמת בי, אני לא עשיתי לך כלום, את אמרת לי שאם לא אצא מן הבית תזמיני לי משטרה, והנ"ל השיבה כי נמאס לה לקבל מכות, כל הזמן ביקשתי ממך שתלך להורים שלך, אבל אתה אמרת שאתה שם זין ולכן הזמנתי משטרה כאשר בשלב זה היא פנתה אליי**" (אל החוקר - ש.א.). ואמרה לי אני לא רוצה להכניס אותו לכלא רק שיעזוב אותי ואת הילדה בשקט" (ת/7).

ג. עיקר פרשת ההגנה:

34. מטעם ההגנה העידו לפניי הנאשם, אביו מר סמיון י, אחיו מר ראובן י ואמו גב' רחל י.

35. ב"כ הנאשם ביקש לזמן לעדות גם את העובדת הסוציאלית לסדרי-דין, אשר הכינה מספר תסקירים במסגרת ההליך בבית המשפט לענייני משפחה. בסופו של דבר, לבקשת העו"ס ובהסכמת הצדדים לא הוריתי על זימונה.

ב"כ הנאשם ביקש עם זאת, חלף הזימון העו"ס לעדות, כי בית המשפט יקבל כראיות את התסקירים הנ"ל. לשיטת ב"כ הנאשם, התסקירים מלמדים על היעדר מהימנותה של המתלוננת, אשר סיפרה לעו"ס סיפורי אלימות שזכרם לא בא בתלונתה דנא. יתר על כן, עולה מהם שכאשר העו"ס לא קיבלה את טענות המתלוננת

החלה זו האחרונה להטיח בה האשמות קשות; והדבר אומר דרשני. ב"כ המאשימה, מצידו, התנגד לקבלת התסקירים, בהיותם בבחינת ראיות בלתי קבילות בהליך דנא.

ייאמר כבר עתה, כי בסוגיה זו הדין הוא עם ב"כ המאשימה. לפיכך אין בהכרעת דין זו התייחסות כלשהי לתסקירים הנ"ל ולתוכנם.

(1) עיקר עדות הנאשם:

36. הנאשם החל את עדותו הראשית בכך שסיפר על היכרותו עם המתלוננת. לדבריו, מתחילת הדרך אבי המתלוננת התנגד מאוד לקשר וירד לחיי המתלוננת; עד כדי כך שהמתלוננת עברה לגור עמו בבית הוריו, ושם הם התגוררו מספר שנים (ר' בפרוטוקול, עמ' 35 שורה 11 ואילך). לטענת הנאשם, לפני החתונה נפגש עמו אבי המתלוננת, שהיה מלווה על ידי מספר גברים, וניסה להניא אותו מלהתחתן עם המתלוננת, גם בדרכי איומים. הנאשם ניסה לדבריו בכל זאת לשכנע שהדברים יסתדרו. נערכה אפוא פגישה בין המשפחות, אך אבי המתלוננת לא התרצה ואף ירק על המתלוננת, אמר לה שהיא לא בתו ושהחתונה לא תעבור בשקט.

37. הנאשם הכחיש קטגורית את האלימות המיוחסת לו וטען שממש קשה לו לשמוע את הטענה כי תקף את המתלוננת כשהיתה בהיריון (ר' בפרוטוקול, עמ' 36 שורה 13). במקום אחר ציין, באותו ההקשר, "לא הרמתי עליה אף פעם ידיים נלחמתי בשבילה המון בגלל המשפחה שלה. עברתי איתה מסע מאוד מתסכל עד שהשגנו את הזוגיות שלנו ובסוף ההורים שלה הרסו לנו את הזוגיות" (שם, עמ' 38 שורה 31).

38. הנאשם הוסיף וטען כי מתנהל נגדו מסע של נקמה מצד משפחת המתלוננת. אמנם הוריה של המתלוננת קיבלו אותו ("כביכול") לאחר שהילדה נולדה (ר' בפרוטוקול, עמ' 37 שורה 7), והנאשם אף עבר לעבוד אצלם בעסק, אבל החלו ויכוחים על כספים, לרבות בקשר לרכישת דירה. לטענת הנאשם, הוא עבד קשה מבוקר עד ערב רק כדי לספק למתלוננת ולבתם - שאותה הוא מאוד אוהב - את צרכיהן, ועד הפגישה ביום 25.8.14 אף הספיק לחסוך סך של 200,000 ₪, אשר הופקד בחשבון המתלוננת.

39. את שקרה לאחר הפגישה ביום 25.8.14 תיאר הנאשם כלהלן:

...ב-25.8 כשחזרנו לקחת את הילדה מהדירה של ההורים שלה כן התווכחנו בדרך, היה בינינו יוכוח כעסתי כי כאב לי כי אני נותן את כל כולי ועובד כמו חמור ועובד מהבוקר עד הלילה, כל מה שאני עושה ואני עדיין לא בסדר...

הגענו לבית ואני עומד בחנייה וחיכיתי שהיא תצא עם הילדה... פתאום אבא שלה פתח את הדלת בחוזקה, אמרתי לו מה קרה והוא התחיל לקלל אותי למה רבת עם הבת שלי למה אתה מרביץ לה. אמרתי לו שאני לא הרבצתי לה. הוא בא להרביץ לי בתוך האוטו ולריסה אשתו משכה אותו מתוך האוטו. אמרתי לו למה אתה מדבר אליי ככה... בגלל אשתי קיבלתי אתכם והורדתי את הראש למרות שהם לא היו בחתונה שלי ביום הכי שמח בחיים שלי שלא עשיתם בשבילנו שום דבר ועוד בשביל אשתי שתקתי ואמרתי אני אקבל אתכם, הורים לא בוחרים. קיבלתי אותך והקמנו את העסק שלך והגדלנו אותו...

אני גם היום בתור אבא אם אני עובד עם ההורים שלה אם הייתי מרביץ לה, שנתיים עבדנו ביחד, הם לא היו יודעים? לא היו מרגישים? כל יום היא היתה נכנסת לעבודה, ההורים שלה לא היו מרגישים? אני את הלב שלי נתתי לה. כל מה שיכלתי נתתי לה. לא החסרתי ממנה שום דבר בחיים. הילדה נולדה לנו עם מום בלב, היינו הולכים לרופא, הייתי משלם על כל בדיקה פרטי... (ר' בפרוטוקול, עמ' 37 שורה 21 ואילך).

40. הנאשם סיפר כי הקליט את המתלוננת עובר להזמנת המשטרה משום שחש מאוים. המתלוננת אמרה לו כי אם לא ימצא עבודה עד השעה 14:00 היא תזמין משטרה. הנאשם חשש אפוא ממעצר ועל כן הקליט את הדברים על מנת להוכיח כי לא היתה כל אלימות (ר' בפרוטוקול, עמ' 38 שורה 13). עוד סיפר הנאשם, כי בעקבות התלונה הוא נעצר למשך שישה ימים, ולאחר שהשתחרר מצא שהמתלוננת פתחה נגדו בהליכים משפטיים, הוציאה את כל הכסף מחשבונותיהם, ולאחר מכן הוסיפה והגישה נגדו תלונות נוספות (שם, עמ' 39 שורה 7 ואילך).

41. יש לציין, בהקשר זה, כי בעניין תלונות המתלוננת במשטרה הגיש ב"כ הנאשם תמצית מרשם התלונות (נ/3), אשר כעולה ממנו הוגשו שבע תלונות, שהתלונה דנא היא הראשונה מביניהן. כעולה מהמרשם האמור, חמש מהתלונות נגנזו ותלונה אחת עדיין תלויה ועומדת אצל גורמי התביעה. לא למותר להעיר, כי בתמצית המרשם מופיעה הערה, שלפיה במהלך חקירת המקרה דנא פנה למשטרה עו"ד מטעם המתלוננת, אשר טען כי יש בידו מידע נוסף אודות עבירות נוספות שביצע הנאשם, מידע שאותו לא מסרה המתלוננת עם הגשת התלונה (ר' בנ/3).

42. הנאשם נחקר בחקירה נגדית נמרצת, אך עמד על גרסתו. ב"כ המאשימה שאל את הנאשם מדוע שהאחות - שהינה קנה - תמציא עליו סיפורים, והנאשם חזר וטען כי משפחת המתלוננת עושה "יד אחת" נגדו וכולה מתיישרת לפי רצונותיו של אבי המשפחה, דהיינו אבי המתלוננת (ר' בפרוטוקול, עמ' 40 שורה 5 ואילך; וכדבריו: "אם הוא יגיד שהבקבוק הזה (כחול) לבן, אז כולם יגידו שהוא לבן..."). הנאשם הוסיף וציין, בין היתר, כי מכאיב לו לשמוע את הטענה שנעל את הבת בשירותים, שכן מדובר בילדה שאינה בריאה והוא לא היה עושה לה דבר כזה.

43. הנאשם נשאל מתי ומדוע החל להקליט את השיחה עם המתלוננת, כאשר זו אמרה לו כי תתקשר למשטרה (ההקלטה נ/1). הנאשם השיב כי החל להקליט את השיחה ברגע שהרגיש מאוים (ר' בפרוטוקול, עמ' 43 שורה 24). לטענת ב"כ המאשימה כי המתלוננת היא זו שהרגישה מפוחדת הגיב הנאשם: "היא הרגישה מפוחדת כשהיא אומרת שהיא רוצה להביא עליי משטרה?" (שם, שורה 28).

44. עוד נשאל הנאשם מתי וכיצד נשברה פלטת השיש של שולחן השיש (כפי שניתן לראות בתמונה ת/4). הנאשם השיב כי השולחן לא היה שבור אלא רק פלטת השיש, אשר נשברה במהלך ההובלה לדירה, אך הם המשיכו להשתמש בשולחן כי ניתן לשים את החלק השבור בצמוד לשאר הפלטה ולהשתמש בשולחן (ר' בפרוטוקול, עמ' 45 שורה 10 ואילך).

(2) עיקר עדות אביו של הנאשם:

45. מר סמיון י, אביו של הנאשם, סיפר בחקירה הראשית כי בזמנו המתלוננת עברה לגור יחד עם הנאשם אצלו. לדבריו, הוא קיבל את המתלוננת כבתו והיא התגוררה אצלו במשך שנים, שבהן הוא לא

ראה אלימות כלשהי מצד הנאשם כלפי המתלוננת (ר' בפרוטוקול, עמ' 48 שורה 13 ואילך). האב הוסיף כי הורי המתלוננת לא רצו לקבל את הנאשם כחתן, אך המתלוננת אמרה שבין אם הם רוצים ובין אם הם לא רוצים, היא תחתן עם הנאשם (שם, שורה 28).

46. באשר לפגישה ביום 25.8.14 סיפר האב כי הוריה של המתלוננת אמרו שהם רוצים לקנות דירה לבני הזוג וששאלו אותו באיזה סכום יוכל לעזור. האב השיב שאין לו כסף לעזור אך יוכל לקחת הלוואה ממקום עבודתו, בו הוא עובד כנהג משאית. לטענת האב, בשלב זה החלו הרוחות להתלהט ומשפחת המתלוננת אף התחילה להקליט את השיחה (ר' בפרוטוקול, עמ' 48 שורה 18 ואילך).

47. בחקירה הנגדית חזר האב וטען כי לא ראה כל אלימות, גם שנחקר בעניין זה פעמים מספר. כשנשאל האב מה היה עושה לו ראה אלימות מצד בנו כלפי המתלוננת - כנטען על ידי המתלוננת - הוא השיב: **"הייתי מרביץ לו אם הייתי רואה את זה. אני קיבלתי אותה כמו בת, אני לא נתתי לאף אחד שיעשו לה משהו"** (ר' בפרוטוקול, עמ' 50 שורה 15).

(3) עיקר עדות אחיו של הנאשם:

48. מר ראובן י, אחיו של הנאשם, העיד אף הוא כי מעולם לא היה עד לאלימות מצד הנאשם כלפי המתלוננת. כשנשאל האב מה תגובתו לגרסת המתלוננת, שלפיה הוא היה עד לאלימות ולא עשה דבר, השיב: **"זה לא נכון. אם היה קורה משהו כזה אנחנו לא היינו נותנים לזה לקרות"** (ר' בפרוטוקול, עמ' 52 שורה 26. ר' גם בהודעתו של האב ת/8, אשר הוגשה לבקשת ב"כ המאשימה).

49. כשנשאל האב מדוע המתלוננת מספרת סיפורים כאלה, הוא הוסיף ואמר: **"אני לא יודע מה הם רוצים אבל לפי מה שזה נראה, זה נראה שהם תכננו את זה, הם לא קיבלו אותו מההתחלה ולא רצו אותו מההתחלה..."** (שם, שורה 30). בחקירה הנגדית ציין האב עוד, כי המתלוננת **"היא בחורה שהיא חולת לב"**, ועל כן אין זה סביר לפגוע בה פיזית (שם, עמ' 55 שורה 32).

50. באשר לשולחן השיש סיפר האב כי מדובר בשולחן, שהוא עזר בהובלתו מבית הורי המתלוננת לדירת בני הזוג. האב טען כי מדובר בשולחן כבד מאוד, שאדם אחד אינו יכול להרימו (ר' בפרוטוקול, עמ' 53 שורה 6 ואילך). על פי גרסתו, במהלך ההובלה נסדקה פלטת השיש של השולחן.

(4) עיקר עדות אמו של הנאשם:

51. גב' רחל י, אמו של הנאשם, סיפרה אף היא על כך שהנאשם והמתלוננת גרו בביתה במשך מספר שנים. העדה שללה שראתה אלימות וביחס לטענתה זו של המתלוננת אמרה **"זה לא היה אף פעם. היתה שם אהבה גדולה"** (ר' בפרוטוקול, עמ' 58 שורה 10). בחקירתה הנגדית הוסיפה האם ואמרה: **"מה שראיתי אני יכולה לענות לך... כשהם התגוררו אצלי אני יודעת מה היה, כשהם לא התגוררו אצלי אני לא יודעת"** (שם, עמ' 59 שורה 7 ואילך).

ד. דין והכרעה:

52. לאחר ששמעתי את עדויות העדים שהעידו לפניי - הן במסגרת פרשת התביעה והן במסגרת פרשת ההגנה - והתרשמתי מהן, ולאחר שעיינתי במוצגים שהוגשו לפניי ובסיכומי ב"כ הצדדים, אני קובע כי בסופו של יום נותר ספק סביר בשאלת אשמתו של הנאשם. מספק זה זכאי הנאשם ליהנות ועל כן דינו הוא לזיכוי.

53. "אמר מיד, שהרושם הברור מהעדויות שנשמעו לפניי הוא כי היריבות בין המשפחות - ובמיוחד האיבה המרה והבלתי-מוסתרת מצד הורי המתלוננת כלפי הנאשם - הובילה לתהליך, אם גם לא מודע, של "זיהום" עדויות המתלוננת ואחותה הקנה, באופן המקשה מאוד כיום על קביעת העובדות הרלוואנטיות לכתב האישום לאשורן; בוודאי במידת הוודאות הנדרשת בהליך פלילי. מתעורר אפוא, לכל הפחות, ספק סביר לעניין העובדות הנטענות בכתב האישום, ספק שממנו כאמור זכאי הנאשם ליהנות.

54. זאת ועוד. העדות המרכזית שהובאה לפניי מטעם המאשימה, דהיינו עדות המתלוננת, לקתה במספר מישורים:

ראשית, דו"ח הפעולה שערך השוטר צבי (ת/3) - השוטר שכזכור הוזעק לדירת בני הזוג ביום 27.8.14, ב"זמן אמת" - מגלה מספר סתירות. הגם שהשוטר צבי הוזעק למקום בשל תלונה למוקד על כך שהנאשם מכה את המתלוננת, כפי שמצוין ברישא לדו"ח הפעולה, הרי שכאשר השוטר הגיע למקום הסתבר כי לא בכך מדובר אלא ברצונה של המתלוננת שהנאשם יצא מהדירה.

המתלוננת אמנם מסרה לשוטר צבי כי הנאשם אלים כלפיה וכלפי בתה, אך כשנשאלה במה התבטאה האלימות סיפרה כי **יומיים קודם לכן** הנאשם "**תפס אותה בחוזקה בפניה ושרט אותה**". מכאן, כי לא זו בלבד שדברי המתלוננת לשוטר צבי סותרים את ההודעה שמסרה למוקד המשטרה, אלא שהם גם עומדים בסתירה לעדותה לפניי אודות אלימות חמורה במקרה זה (המקרה הרביעי). כזכור, לפי עדות המתלוננת בבית המשפט, המקרה הרביעי כלל, מלבד "תפיסת הפנים", גם תפיסת יד וסיבובה, וכן מתן אגרופים ומשיכות בשיער (ר' בפסקה 15 דלעיל).

עוד יש לציין, בהקשר זה, כי החבלה שנגרמה למתלוננת לטענתה מהמכות הנ"ל היא שריטה קלה בצד ימין של פרצופה; והכל כשלטענתה דובר בהכאתה תוך שהנאשם נוהג, כלומר כשהיא יושבת מימין לנאשם. בנוסף, על פי האמור בדו"ח הפעולה ת/3, כאשר נשאלה המתלוננת במה מתבטאת אלימות הנאשם כלפי הבת היא השיבה שמדובר בצעקות ותו לא. זאת, בניגוד גמור לגרסתה לפניי, אודות אלימות חמורה מצד הנאשם כלפי הבת; וכדבריה: "**הוא סגר אותה באמבטיה. הרביץ לה וחנק, אמרתי שזה שלוש שנים כלפי וכלפי הילדה...**" (ר' בפסקה 22 דלעיל).

שנית, התעודה הרפואית ת/2, האמורה לתמוך בגרסת המתלוננת כי התאשפזה בבית חולים בשל אלימות הנאשם, אינה תומכת כלל ועיקר בגרסתה זו. הגם שעל פי גרסת המתלוננת לפניי אלימות הנאשם כלפיה במהלך הריונה היתה חמורה וכללה, בין השאר, בעיטות ואגרופים, הרי שבתעודה הרפואית אין תימוכין לדברים אלה.

יודגש, כי לא זו בלבד שהמתלוננת לא התלוננה בבית החולים על אלימות, אלא שכעולה ממצאי התעודה הרפואית גם לא נמצאה עליה כל חבלה. כלומר, לא מדובר כאן במקרה בו חבלות מתועדות בליווי הסבר "תמים" כלשהו - כגון הסבר שהחבלה נגרמה כתוצאה מנפילה - כפי שלעיתים קורה כאשר מתלוננת אינה חפצה למסור את האמת אודות הדרך בה היא נחבלה. להבדיל, במקרה דנא אין כל עדות לאלימות או חבלה, לא בדברי המתלוננת ולא בממצאי הרופאים; ומהתעודה נראה כי מדובר בפניה של המתלוננת לבית חולים

בעקבות צירים, בין השאר על רקע הליקוי הלבבי ממנו היא סובלת (ר' בפסקה 12 דלעיל).

שלישית, גרסתה של המתלוננת בבית המשפט, מעבר לחוסר הקונסיסטנטיות שבה, לקתה בהעצמה בלתי סבירה, הן בהשוואה לגרסה שמסרה בזמן אמת לשוטר צבי והן כשלעצמה.

האלימות שתוארה המתלוננת בעדותה בבית המשפט היתה חמורה בהרבה מזו שהיא תיארה לשוטר צבי, ובנוסף כללה אירועים חמורים שזכרם לא בא בכתב האישום, לרבות בהצמדת סכין לבטנה ובעבירות מין. מעבר להעצמה בוטה זו, תיאורי האלימות הקשה על ידי המתלוננת גם אינם סבירים כשלעצמם. כפי שניתן היה להתרשם בבית המשפט - וכפי שעלה גם מהעדויות שנשמעו - הנאשם הינו גבר חזק בעוד שהמתלוננת הינה אישה בעלת מבנה גוף עדין, שאף סובלת מליקוי בליבה. אין זה סביר, אפוא, כי הנאשם היכה את המתלוננת בבעיטות, באגרופים ובהטחות ראש בקיר, מבלי שאלימות חמורה זו הניבה כל ממצא רפואי; במיוחד כאשר כל שהוצג בבית המשפט הן תמונות של שריטה קלה בלחי, שלא ניתן לקבוע מה מקורה, ותעודה רפואית השוללת כל חבלה.

לבסוף, היבט ההעצמה מצד המתלוננת בא לידי ביטוי גם בריבוי התלונות, אותן הגישה המתלוננת במשטרה נגד הנאשם ואשר בסופו של דבר נגנזו (ר' בנ/3). בנוסף, לא ניתן להתעלם מסמיכות הזמנים שבין הגשת התלונה דנא לבין פתיחת ההליך בבית המשפט לענייני משפחה, כמו גם ממעורבות עו"ד מטעם המתלוננת בהגשת התלונה.

55. עוד יש לציין, כי מהעדויות שנשמעו לפני הסתבר שאבי המתלוננת היה בעל תפקיד מרכזי, אם לא מכריע, בהתנהלות משפחת המתלוננת. כזכור, אבי המתלוננת אף נכח באולם בית המשפט בעת עדות המתלוננת. והנה, חרף זאת, ועל אף מעורבות ישירה של אבי המתלוננת בחלק מהאירועים שקדמו לכתב האישום - לרבות הפגישה ביום 25.8.14 - הוא לא זומן לעדות מטעם המאשימה. אף לעניין זה משקל-מה, אם גם מצומצם, לחובת המאשימה.

56. הנה כי כן, בפרשה דנא מתעורר ספק סביר, אם לא למעלה מכך, באשר לאשמתו של הנאשם. מספק זה זכאי הנאשם ליהנות.

אשר על כן החלטתי, כאמור ברישא להכרעת הדין, לזכות את הנאשם.

ניתנה היום, י"ב שבט תשע"ז, 08 פברואר 2017, במעמד הצדדים.

[1] כהערה טכנית, בפתח הדברים, יש לציין כי הכרעת דין זו כוללת ציטוטים רבים מתוך המוצגים, שהוגשו במהלך

המשפט, כמו גם מתוך פרוטוקולי הדיונים. כל ההדגשות המופיעות בציטוטים אלה **אינן** מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ. התוספות בסוגריים מרובעים, בתוך הציטוטים, באות ללמד על תיקון טעויות הקלדה.